

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Paulo. 297.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

liorem mentē redite. Id enim licet, quantisper in vita sumus. Deus quippe nō vult mortem peccatoris, sed magis vt à via sua mala conuertatur, ac celebrē vitam viuat. Si enim faciem eius in cōfessione pręoccupauerimus, hoc est, si ante pręstitutū diem per res ipsas ei satisfecerimus, in iudicio misericordiam consequemur. Creatoris enim, vti iam dixi, sententiam quouis argumento ac demonstratione firmiorem iudicare oportet.

Agathonī Presbytero. 296.

Deus Abrahami semen caelestibus astris ac maris arenæ comparaturum se pollicitus est: illud significans, quod quidam ex ipsis elucebāt (quales scilicet fuerunt prophetæ & iusti viri, Apostoli item, & qui eorum opera fidem amplexi sunt, ac probis actionibus enituerunt: ad quos Saluator dixit, Luceat lux vestra coram hominibus: & Apostolus, Inter quos lucetis tanquam luminaria in mundo) quidam autem abiecti, ac terrenarum rerū studiis addicti esse deprehenduntur, instabilēsque atque ad omnem ventum agitati: qui etiam proinde tanquam marina & infructuosa arena reputati, contemnentur, ac pro nihilo habebuntur.

Paulo. 297.

Si, tanquam in gratiam redituri, qui nuper amici erant, inter se dissident, leuius malum est: si autem tanquam in implacabili odio ac simultate permansuri, grauius. Quoquo verò animo sint, tu da operam, vt quàm ocyssimè in gratiam eos reducas: ne alioqui temporis mora difficilius hoc negotium reddat.

Eidem. 298.

Qui paupertate ad negotium aliis libeter exhibendum abutitur, is non modò indignus est qui misericordiam cōsequatur, sed etiam odium promeretur. Nam pro eo

λόγοις, ἀλλ' ἀνεγγίχεται. ἔχει γὰρ ἕως ἐθάδε εὐμέν. ἔ γὰρ θέλει ὁ θεὸς ἔθνατον τῶ ἀμαρτανῶ, ὡς τὸ ἔπιγρέψαι αὐτὸν ἀπὸ τῆς ὁδοῦ αὐτῶ ἡ πονηρῶς, καὶ ζῆν αὐτὸν τὴν ἀοιδίμω ζωῶν. εἰ γὰρ παρορθόσσιμω τὸ παρῶσων αὐτῶ ἐν ἐξομολογήσῃ, τῆ τῆσιν, εἰ παρῶ ἡ κωρίας ἀξῶ παραγματῶσων αὐτῶ ἀπολογισόμεθα, ἐν τῇ κρισῆ ἐλεηθισόμεθα. ἔ γὰρ τῶ δὴμιερῶδ, ὡς ἐφλω, ἀπόφασιν, πάσις ἀποδ' εἰζῶς ἰχυροτέραν χεῖ νομίζεν.

Αγαθωνί πρεσβυτέρω. σιζ.

Οὐρανίους ἀστροῖς ἡ ψάμμο θαλαπῆια παρειχάσειν τὸ τῶ Αβραάμ ἐπιηφέλατο ἀπέρμα ὁ θεὸς, μιλύων ὅπιν πνῆς μὲν ἐξ αὐτῶ ἀγαλάμουσιν, οἰοῖ ἦσαι οἱ παροφῆται καὶ οἱ διχμοῖ, ἀπόστολοῖ τε καὶ οἱ ἐξ αὐτῶ πτεύσαντες, καὶ ἔργοις ἀγαπῶσῶσιν. οἱς ὁ σωτήρ μὲν ἐῖη. Δαυλάτω τὸ φῶς ὑμῶν ἔμπροσθεν τῶ ἀνθρώπων. ὁ δὲ ἀπόστολος, ἐν οἷς φαίμεθε ὡς φωτῆρες ἐν κόσμῳ. πνῆς δὲ χαμῶ πετῶς καὶ χαμῶζῆλοι ἀλόσοιται, ἀλέβωοῖ τε καὶ ὑπὸ παντὸς ἀνίμε παριφερόμενοι, οἱ πνῆς καὶ ἐξευτελιθῶσονται, ὡς ψάμμος θαλαπῆια τε καὶ ἀκαρπος λογιθέντες.

Παύλω. σιζ.

Εἰ μὲν ὡς διαλλαγησόμενοι οἱ ἐφίλω φίλοι ἀγαφῶσονται, ἢ ἢ ὅτι χαμῶ, εἰ δὲ ὡς ἀσπονδοὶ ἀγαθουῶσιν, μὲζον. πλὴν ὅπως ἀν ἀγαπῶσῶσιν, ἀβδασον εἰς ἐφίλω θάπῶν αὐτῶσιν συναλάξαι, μὴ ποτε καὶ ζῆνος δυχερέτῶρον τῶτο χετασκουάσῃ.

Τῶ αὐτῶ. σιη.

Ὅ τῇ πνῆια εἰς φιλοπραγμοσύνην χεταχερόμενος, ἢ μόνον ἐλέος τυχεῖν ὅδε ἀν. εἰη διχμος, ἀλλὰ καὶ μισοῖς ἀξίος ἐστὶ δέον γὰρ ταῖς ἡσυχίας ἀρῶσῶσιν, ὡς ἀγαλῶν.